

i nævnte Tid. Folketingsmanden har kun været der en Vinteraften mellem 7 og 10 i Selskab og kunde da intet se. Møller, Bøggildgaard". Det er usandt, urigtigt, vil man maaske sige, men Forstander Møller er dog en Mand, der i hvert Fald i Skolekredse har en Anseelse, som det ærede Medlem for Kellerup maatte glæde sig over, hvis han blot besad et Minimum deraf.

Inden jeg slutter, vil jeg tillade mig ganske kort at gøre opmærksom paa de indbyrdes afvigende Forklaringer, Fru Bransholm har afgivet. Det er saaledes oplyst, at Fru Bransholm i tre Tilfælde ikke har journaliseret de Straffe, hun har tildelt Piger. Det er oplyst om tre Tilfælde, men er der ikke flere? Og nu Fru Bransholms Forhold til Sandheden, naar Talen er om Risene! I et af Forhørene, som Overretsassessor Schrøder har afholdt, siger Fru Bransholm med Hensyn til Anvendelse af Ris, at hun mener, at hun ikke har tildelt mere end 15 Slag Ris. Men det fremgaar af Straffeprotokollen i Forhørsakterne, at der er en Pige Ingrid Henrikka Jensen, der har været straffet paa Anstalten, og Fru Bransholm har tilføjet i Straffeprotokollen: „Hun fik af Spanskrøret, til hun tav (20 Slag), og dernæst Stuearrest i 2 Dage“.

Naar nu Sagen kommer i Udvalg, naar Dønningerne i Anledning af denne Sag i nogen Grad have lagt sig, og Spørgsmaalet om en positiv Gennemførelse af de Krav, som Humanitetens, den sunde og gode Pædagogiks Repræsentanter have fremsat i de sidste Aar, bliver det afgørende for Udvalget, haaber jeg, at vi foruden at reorganisere vort Opdragelsessystem for de fattige og forsømte Børn kunne naa til en Fordømmelse af det Strafferegulativ, som den højtærede Justitsminister har udstedt og har forsvaret i denne Sag. Ministeren vilde forsvare Regulativet med, at jeg og min Meningsfælle ikke havde erklæret os imod, at almindelig Hustugt anvendtes paa vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter; men er det almindelig Hustugt, naar Ministeren giver Lov til paa Opdragelsesanstalterne at tildele Børnene 25 Slag Rotting? Er det under Begrebet „almindelig Hustugt“, at Børn kunne ind sættes i Celle i indtil 14 Dage uden at være beskæftigede i Cellen? Det er jo en grusom Straf. Der er ingen Moder eller Fader, siger jeg — naar man da ikke vil betegne dem som Bødlere —, som vilde finde paa at anvende saadan Straf overfor et Barn, at sætte det 14

Dage i Celle uden Beskæftigelse, tilmed paa tarveligere Kost. For Børnehjemmene har Justitsministeren udstedt et Regulativ, efter hvilket Børn fra 7—10 Aar kunne holdes 5 Dage i Arrest og Børn over 10 Aar 9 Dage, og efter hvilket Børn mellem 7 og 12 Aar kunne faa 12 Slag, Børn paa 7 Aar 10 Slag Birkeris og Børn over 12 Aar 10 Slag Spanskrør. Saaledes er det, saa vidt jeg erindrer, jeg har ikke Regulativet hos mig. Det er om dette, at Pastor Dahl i Sædder i „Kristeligt Dagblad“ siger, at Anvendelsen af saadanne Straffe giver Børnehjemmene Karakteren af Tugthuse. Jeg haaber, at Udvalget vil være enig om at slaa fast, at vi for Fremtiden ikke ville have Børnehjem, der have Karakteren af Straffeanstalter, og hvor Behandlingen af Børnene er grovere og styggere end den Behandling, der anvendes i vore Fængsler. Selv de groveste Forbrydere i Horsens Tugthus og paa Vridsløselille kunne ikke blive og ere ikke blevne behandlede saaledes som Børnene omkring paa vore Opdragelsesanstalter. Det System ville vi have bort, men den nødvendige Betingelse derfor er, at den Fattigdoms Skygge, der hviler over en stor Del af vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter nu, forsvinder, og at vi udruste, som de ærede Medlemmer for Fredericia (L. Rasmussen) og Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) sagde forleden, vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter med saadanne Midler, at de kunne give Børnene en god Opdragelse. Nu er Stillingen den, det er Sandheden — og derfor har Forsvaret fra den anden Side vedrørende „Flakkebjerg“ og „Hebron“ været saa stærkt fremme —, at man fra en bestemt Side vil, at de Børn, der opdrages paa Opdragelsesanstalterne, skulle uddannes til at blive rigtig grove Slidere; fattige Mennesker ere de bestemte til at blive, og de uddannes med det for Øje, opdrages til ikke at blive andet end de tarveligste Borgere i Samfundet. Men de Børn, der skulle udgaa fra disse Anstalter, skulle jo netop udrustes saaledes, at de, naar de gaa ud derfra, virkelig ere i Stand til at optage Kampen for Tilværelsen og tilføre det Samfund, der har opofret sig for dem, ny Værdier i Kraft af de Evner og Kræfter, de have erhvervet sig under deres Uddannelse.

Jeg er enig med det ærede Medlem for Fredericia i, at vi sikkert bør søge de mange gode Plejehjem, hvoraf der findes en stor Del i vore Byer. Hidtil har Missionen i alt for høj Grad haft Overtaget. Man har f. Eks. anbragt Dreng og Piger